

РЕШЕНИЕ

№ 4065

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **12342** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание изпратени от РИОСВ – С. постъпили жалби от Български национален комитет на ИКОМОС, [населено място], депозирана чрез Председателя арх. Г. С.; Сдружение за изследователски практики, депозирана чрез Председателя на УС В. С.; Граждански комитет „Спасение 2000“, депозирана чрез Председателя арх.В. Т.; Сдружение „Гражданска инициатива за обществен и релсов транспорт“, [населено място], депозирана чрез Председателя на УС Д. В.; Обединение Сдружение на софийски архитект“ към С., депозирана от Председателя на СПСДА на ССА арх. Л. Л. и от Л. Р. К. от [населено място] против Решение №СО-115-ПР/2021 г. на Директора на РИОСВ – С., с което е решено да не се извършва оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение за „Обновяване на К. Б. градина – историческа част и реконструкция на съществуващата обществена тоалетна при лятната читалня на К. Б. градина“, което няма вероятност да окаже отрицателно въздействие върху местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони, с възложител Столична община. В жалбата на Български национален комитет на ИКОМОС се твърди, че при издаване на оспореното решение са допуснати процедурни пропуски. Според оспорвания допуснато е нарушение на чл.4, ал.1 от Наредбата за условията и реда за извършване на О., доколкото датата на получаване на уведомлението е 27.01.2021 г., към която дата вече е имало подписан административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, т.е, проектът вече е имал осигурено финансиране

към датата на уведомяването. Твърди се също, че съгласувателното писмо на МК е с дата, предхождаща датата на първото уведомление на компетентния орган, поради което не може да служи за основание за процесната процедура. Според изложеното в жалбата „К. Б. градина“, като паметник на градинско-парковото изкуство, представителната част, на който е обявена с най-голяма степен на защита – статут на резерват, като режимът на опазване на отделните територии с различна степен на защита, са приети от Междуведомствена комисия и би следвало да бъдат задължителни и основа на всички мерки за опазване на паметника на културата, а те дори не са споменати в отделните етапи на обновяването. Инвестиционното предложение е за извършване на ремонтно-възстановителни дейности на най-натоварената с елементи и посетители част с площ от 32 ха. Според международно установените принципи за опазване на недвижимото културно наследство не съществува термин „обновяване“, а „консервация“, „реставрация“ и „поддържане“. Терминът „обновяване“ има по-широк смисъл: „обновяване“, „ремонтиране“ на конкретни елементи или „промяна“, поради което оспорващият счита, че още в заданието задачата е погрешно определена. Доколкото се касае за резерват и съставните му елементи имат доказан исторически характер, би трябвало внимателно да се консервират, а където са нарушени – да се реставрират, а не да се обновяват. Твърди се също, че въпреки твърденията на инвеститора, че дейностите са разделени на етапи, фактически няма етапност. Обжалваното решение привидно предвижда разделяне на извършваните дейности на етапи, но това всъщност са различни дейности, като най-голямо въздействие ще имат тези по обновяване на алейната мрежа и парковите елементи. Оспорващият счита, че за предложените дейности в така наречения „етап“ „Обновяване на алейна мрежа и паркови елементи“ е необходимо въвеждането на допълнителна етапност, тъй като пространствения обхват включва огромна територия от 329 дка от парка, върху която намесата ще бъде едновременно. Осъществяването на ИП предвижда работа на тежка стоителна техника в резерватната историческа част на „К. Б. градина“ в продължение на няколко години. За дейностите, свързани с изграждане на подземна инфраструктура и на фундаментите на тоалетната се предвиждат изкопи. Ще се генерират стоителни отпадъци и отпадъчни води. В ИП не е предвидена етапност при ремонтирането на 42 дка алейна мрежа и паркът ще бъде разкопан едновременно в целия обхват, предвиден за ремонт, при което ще се затрудни съществено използването му от граждани. Затова счита, че е необходимо да се въведе етапност по места и по вид работа, тъй като неспазването на това задължение ще доведе до сериозно и силно негативно въздействие върху рекреационните функции и екосистемни услуги на околната среда. На следващо място е посочено, че не е аргументирано как ще се избегне кумулативното въздействие от съществуващото прахово и шумово замърсване и генерирането на прахови и газови елементи от строителната механизация, както и повишените нива на шум и вибрации от ремонтните дейности. Оспорващият счита, че решението е неправилно, тъй като не оценява няколко съществени фактора и поражда висок риск от загуба на растителност. Това би могло да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони. В решението липсва оценка как влизането на тежка техника ще увреди растителността. Липсва анализ как асфалтовото покритие ще нанесе щети върху растителността. Не е ясно дали ще бъдат изкоренявани дървета, чиято коренова система уврежда асфалта. Не е ясно как предвидените нови вегетативни елементи ще

бъдат интегрирани в парковата среда. Не е конкретизирано какви видове ще се използват, къде ще бъдат засадени и на какъв принцип. Считат също, че не са оценени резултатът от водоземане от подземни води и резултатът от заустването на отпадъчните води. Твърди се, че ИП се предлага без да е наличен архитектурен проект, съгласуван с НИНКН и Наредба №4/21.12.2016 г. за обхвата и съдържанието на документации за извършване на консервационно-реставрационни дейности на недвижими културни ценности. Няма оценка как това ИП ще се отрази върху архитектурната и културната стойност на обекта. Визата за проектиране е издадена при висяща процедура по изработване и одобряване на ПУП на „К. Б. градина“, предвид което е невъзможно да се направи преценка дали проектът променя предвижданията на действащ ПУП, тъй като такъв няма. Съгласно чл.13, ал.1 ЗЗТ строителството, поддържането и ползването на обекти в защитените територии се извършва в съответствие с устройствените и техническите планове и проекти. Предвид това оспорващият счита, че решението е незаконосъобразно до такава степен, че не може да се направи преценка дали дейностите превишават позволените за конкретната територия норми и какво ще е тахното реално въздействие. По тези съображения се иска отмяна на оспореното решение.

Оспорващият Сдружение за изследователски практики твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, доколкото разрешава извършването на конкретни дейности в озеленени и залесени площи, извършването на които е в противоречие и не е съобразено с реда на устройството на озеленени и залесени площи, предвиден в ЗУТ. Решението на РИОСВ разрешава извършване на стоителни дейности в територии, за които няма приет ПУП, а е налице висяща процедура по приемането му. Предвид това счита, че предвидените дейности относно разширяване на алейното осветление, допълване на съществуващата поливна система и включване на площите, които сега се поливат ръчно, изграждане на поливна система на тревните площи с интензивно поддържане, изграждане на система за видеонаблюдение, представляват ново стоителство, за което е необходим ПУП. В противоречие със ЗУТ и конкретно с чл.64, ал.2 от с.з. е да бъде разрешено изграждане на елементи на техническата инфраструктура без да е приет ПУП. На следващо място се твърди, че съгласно чл.62, ал.3 ЗУТ съществуващи озеленени площи, представляващи публична общинска собственост, се устройват и опазват като защитени територии по чл.8, т.4. Съгласно чл.13, ал.1 ЗЗТ строителството, поддържането и ползването на обекти в защитените територии се извършват в съответствие с техническите и устройствено планове и проекти. Съобразяването на строителни и ремонтни дейности следва да е в съответствие иманно с действащ устройствен план. По тези съображения счита, че решението е неправилно и следва да бъде отменено.

Оспорващият Граждански комитет „Спасение 2000“ твърди, че административният орган неправилно, необосновано, неоснователно и преждевременно се е произнесъл върху ИП на СО без наличие на задължително наобходимия по закон екологично оценен, одобрен и влязъл в сила действащ ПУП за целия П. „Б. градина“. Счита, че административния орган е следвало да задължи Кмета на СО, като възложител на проекта за ПУП, незабавно да предприеме всички необходими мерки за срочно провеждане на задължителните по закон процедури по преценка на необходимостта от ЕО, респективно ЕО на вече изготвения и обществено обсъждан ПУП на целия П. „Б. градина“. Твърди, че ИП не притежава категорично и ясно изяснен предмет, обем и териториален обхват, както и че ИП поставя под риск съществуващата дълготрайна,

вкл. вековна дървесна растителност, подземни води и микроклимат в тази част на „Б. градина“ и под угроза територията на недвижимата културна ценност от национално значение „резерват К. Б. градина“ – паметник на градинско-парковото изкуство. По тези съображения се иска отмяна на оспорения акт.

Оспорващите Сдружение „Гражданска инициатива за обществен и релсов транспорт“, [населено място] и Л. Р. К. от [населено място] в жалбите си твърдят, че при издаване на оспореното решение са допуснати процедурни пропуски. Според оспорващите допуснато е нарушение на чл.4, ал.1 от Наредбата за условията и реда за извършване на О., доколкото датата на получаване на уведомлението е 27.01.2021 г., към която дата вече е имало подписан административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, т.е. проектът вече е имал осигурено финансиране към датата на уведомяването. Твърди се също, че съгласувателното писмо на МК е с дата, предхождаща датата на първото уведомление на компетентния орган, поради което не може да служи за основание за процесната процедура. Относно устройствения статут на ИП тези оспорващи считат, че за да се процедира едно ИП то следва да е допустимо, а в настоящия случай за обхвата на процесното ИП има текуща друга процедура по устройствено планиране и одобряване на ПУП, а ЗУТ не предвижда едновременно процедиране на две ИП с един и същ предмет и обхват. Ако посочената като издадена виза за проектиране бъде съпоставена и анализирана в каква процедура е издадена, ще се установи, че въпросното ИП е недопустимо, съответно е трябвало решаващият орган да прецени дали има достатъчно основания за издаване на процесното решение в светлината на устройственото планиране. Твърди се също, че представеното от МК съгласувателно писмо не е в рамките на процедурата по одобряване на процесното ИП, а се отнася до друга, както и че няма тъждественост в обема и обхвата. В оспореното решение липсва описание на режимите в резервата, целите на опазване и т.н., които са задължителен елемент на преценка с оглед съгласуване на мерките и условията. Относно парковата растителност ИП предвижда разкъртване и извозване на съществуващ асфалт, което е вероятно да има негативно въздействие върху корените на дърветата. Въпреки това в решението липсват мерки в тази насока. Липсват ограничение за фрезование и метод на изкъртване, както и изискване за невелиране на профил, така че да не се засягат корените на дърветата. Относно предвиденото премахване на дървета, това никъде не е описано и количествено определени, поради което не е ясно кои дървета ще се премахват, като няма дендрологичен анализ, асортиментна ведомост и т.н. Не е анализиран и не е описан обемът работи, които са наречени „възстановяване на ландшафтната стойност на алпинеума“. Предвид наличието на редки растителни видове там, това води до опасност от увреждане. Оспорващите твърдят, че ИП е с неясен предмет, доколкото се нарича „обновяване“ и „реконструкция“, които термини са с различен обхват и предмет. Не е изяснен обемът и обхватът на ИП по местонахождение и кои са въпросните 32 ха. Твърди се, че има разминаване в пространствено описателната част на оспореното решение и графичната част, приложена в ИП. Относно водите в мотивите на решението пише, че ще се генерират отпадни води, но в описанието не са описани, няма яснота къде и как ще се заустват, няма спецификация за отпадни води от тоалетната от фаза 2 и дъждовните води – дали ще се сместват и т.н. В становището на Б. дирекция не се споменава, че има вероятност от засягане на подземно водно тяло Порови води в Неоген-К. - Софийска долина. Считат, че водочерпането от тръбния кладенец, заустването на отпадни води, запечатването с битум на площи от парка ще

пречи на подхранването му. В решението няма оценка на нужните количества води и запасите в тръбните кладенци, няма описание кое подземно водно тяло се засяга. Освен това се твърди, че в процесното решение се споменават други нови съоразения, които въобще не са описани, което буди тревога какъв е обема и предмета на ИП. По тези съображения се иска отмяна на решението.

Оспорващият Обединение „Сдружение на софийски архитект“ към С. твърди, че въпреки твърденията на инвеститора, че дейностите по ИП са разделени на етапи, фактически не е предвидена етапност. В първия етап са предвидени различни дейности, като най-голямо въздействие ще имат дейностите по обновяване на алейната мрежа и парковите елементи. Счита, че за предвидените дейности в този етап е необходимо въвеждането на допълнителна етапност, тъй като пространственият обхват включва огромна територия от 329 дка от парка, върху които намесата ще бъде едновременна. Осъществяването на ИП предвижда работа на тежка строителна техника в искорическата част на „К. Б. градина“ в продължение на няколко години. За дейностите, свързани с изграждане на подземна инфраструктура и на фундаментите на тоалетната се предвиждат изкопи, при което ще се генерират строителни отпадъци и отпадни води. В ИП не е предвидена етапност при ремонтирането на 42 дка алейна мрежа и паркът ще бъде разкопан едновременно в целия обхват, предвиден за ремонт, което ще затрудни съществено ползването му от гражданите. Затова счита, че е необходимо да се въведе етапност по места и по вид работа. Неспазването на това задължение ще доведе до сериозно и силно негативно въздействие върху рекреационните функции и екосистемни услуги на околната среда. На следващо място е посочено, че не е аргументирано как ще се избегне кумулативното въздействие от съществуващото прахово и шумово замърсуване и генерирането на прахови и газови елементи от строителната механизация, както и повишените нива на шум и вибрации от ремонтните дейности. Оспорващият счита, че решението е неправилно, тъй като не оценява няколко съществени фактора и поражда висок риск от загуба на растителност. Това би могло да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони. В решението липсва оценка как влизането на тежка техника ще увреди растителността. Липсва анализ как асфалтовото покритие ще нанесе щети върху растителността. Не е ясно дали ще бъдат изкоренявани дървета, чиято коренова система уврежда асфалта. Не е ясно как предвидените нови вегетативни елементи ще бъдат интегрирани в парковата среда. Не е конкретизирано какви видове ще се използват, къде ще бъдат засадени и на какъв принцип. Счита също, че не са оценени резултатът от водовземане от подземни води резултатът от заустването на отпадъчните води. Твърди се, че ИП се предлага без да е изготвен архитектурен проект, не е съгласувано с НИНКН. Няма оценка как това ИП ще се отрази върху архитектурната и културната стойност на обекта. Визата за проектиране е издадена при висяща процедура по изработване и одобряване на ПУП на „К. Б. градина“, предвид което е невъзможно да се направи преценка дали проектът променя предвижданията на действащ ПУП, тъй като такъв няма. Съгласно чл.13, ал.1 ЗЗТ строителството, поддържането и ползването на обекти в защитените територии се извършва в съответствие с устройствените и техническите планове и проекти. Поради това счита, че решението е незаконосъобразно, доколкото не може да се направи оценка дейностите превишават ли позволените за локацията норми и какво ще е тяхното реално въздействие.

Ответникът Директора на РИОСВ – С., с писмено становище, съдържащо се в придружителното писмо, с което е изпратена преписката оспорва жалбите с довод, че са изцяло неоснователни по подробно изложени съображения. В съдебно заседание чрез процесуалния си представител Н. С., служител с юридическо образование, изразява становище за неоснователност на жалбите, с искане същите да бъдат отхвърлени по изложените в становището съображения. Не претендира разноси.

Заинтересованата страна Столична община в представен писмен отговор и в съдебно заседание чрез процесуалния си представител юриконсулт Н. М. изразява становище за неоснователност на жалбите с искане същите да бъдат отхвърлени по подробно изложени в отговора съображения. Претендира присъждането на юриконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства, съдържащи се в изпратеното от ответника заверено копие от административната преписка.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство пред РИОСВ – С. е започнало с депозирано на 27.01.2021 г. писмо от Кмета на Столична община, с което във връзка с изискванията на чл.4, ал.1 от Наредбата за условията и реда за извършване на О. Директорана РИОСВ – С. е информиран за инвестиционно намерение за обновяване на К. Б. градина – историческа част и реконструкция на съществуващата обществена тоалетна при лятната читалня в К. Б. градина на Столична община за реализиране на проектно предложение „Ремонт и обновяване на Б. градина и историческа част“, [населено място].

Видно от приложения към преписката Протокол №196 от 02.03.2021 г. на същата дата на основание чл.95, ал.1 ЗООС и чл.4, ал.2 от Наредбата за О. на интернет страницата на РИОСВ – С. е осигурен обществен достъп до уведомлението, изпратено от Кмета на СО на 27.01.2021 г.

С писмо от 02.03.2021 г. Директора на РИОСВ – С. е уведомил Кмета на СО, че в качеството му едновременно на възложител на инвестиционното предложение и представител на общинската администрация е необходимо да обяви ИП на интернет страницата на общината или на обществено достъпно място и да представи информация за това.

С писмо от 04.03.2021 г. на Кмета на Район „С.“ – СО и на Кмета на СО на основание чл.4, ал.2 от Наредбата за О. е изпратено копие на уведомлението, като е посочено, че в срок от 3 дни от получаването му ИП следва да се обяви на интернет страниците или на обществено достъпно място и да се представи информация за това.

С писмо от 16.03.2021 г. Кмета на Район „С.“ е уведомил Директора на РИОСВ – С., че инвестиционното предложение е постъпило в Район „С.“ на 21.10.2020 г., като е извършено оповестяване със съобщение от 27.10.2020 г., поставено на информационното табло на партера на сградата на района и е публикувано на интернет страницата му. С писмо от 13.11.2020 г. са изпратени резултатите от обявяването на СО. Посочено е, че в определения 14-дневен срок са постъпили 9 становища от граждани, описани в писмото. Към писмото

са приложени документите, установяващи отразеното в същото. Приложен е и отговор на постъпилите становища.

По повод изискано от РИОСВ - С. с писмо от 02.03.2021 г. становище по чл.155, ал.1, т.23 от Закона за водите относно допустимостта на инвестиционното предложение спрямо режимите, определени в утвърдени планове за управление на речните басейни и планове за управление на риска от наводняване, с писмо от 16.03.2021 г. Директора на Б. дирекция „Д. район“ е изразил становище, че реализирането на ИП няма да окаже значително въздействие върху водите и водните екосистеми и е допустимо спрямо целите за опазване на околната среда, заложи в ПУРБ 2016 – 2021 и в ПУРН 2016 – 2021 при условие, че се спазват посочените мерки в т.1 и нормативните изисквания, посочени в т.2 от становището. Прието е, че предвид характера на дейностите, заложи в ИП, чл.93, ал.9, т.3 ЗООС е неприложим.

С писмо от 03.06.2021 г. на основание чл.5, ал.1 от Наредбата за О. административният орган е уведомил Кмета на СО, че доколкото представеното ИП представлява изменение на обект, попадащ в т.12, б. „Д“ на Приложение №2 към ЗООС на основание чл.93, ал.1, т.2 ЗООС, то подлежи на процедура по преценяване необходимостта от извършване на О.. На основание чл.4а от Наредбата за О. е извършена проверка относно допустимостта на ИП спрямо режимите, определени в ПУРБ и ПУРН, като съгласно становището на Директора на БДДР същото е допустимо спрямо целите и мерките за опазване на околната среда, при спазване на мерките, посочени в същото. По отношение изискванията на чл.31 от Закона за биологичното разнообразие е прието, че ИП е в обхвата на чл.2, ал.1, т.1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони и подлежи на процедура по оценка на съвместимостта му с предмета и целите за опазване на защитени зони от мрежата „Натура 2000“ по реда на чл.31, ал.4, вр. ал.1 З.. Оценката за съвместимостта ще бъде извършена чрез процедура по реда на глава шеста от ЗООС, като РИОСВ – С. ще направи преценка за вероятната степен на отрицателно въздействие на ИП върху защитени зони на следващ етап от нея. Кмета на СО е уведомен за действията, които следва да извърши за провеждане на процедурата по глава шеста от ЗООС, а именно: да представи доказателства, че отговаря на изискванията за възложител по ИП по смисъла на §1, т.20 от ДР на ЗООС; на основание чл.6, ал.1 от Наредбата за О. да внесе в инспекцията писмено искане по образец, съгласно приложение №6 от същата наредба, към което да приложи посочени документи; да представи виза за проектиране, съгласувана с МК; да внесе такса. Видно от приложения към преписката Протокол №485/07.06.2021 г., на основание чл.5, ал.2 от Наредбата за О. е осигурен обществен достъп до процедурата.

С писмо от 09.07.2021 г. Кмета на СО е изпълнил указанията, дадени с писмото от 03.06.2021 г. За доказване качеството му на възложител на ИП по смисъла на §1, т.20 от ДР на ЗООС са представени: Акт №797 за публична общинска собственост от 08.12.2003 г. за Столичен парк „Б. градина“ с площ от 581 дка, включващ терени с изградени обекти публична държавна собственост и терени, включени в капитала на търговски дружества, описани в

т.13 от същия; Акт за изключителна държавна собственост от 18.03.1997 г. за обект, представляващ Резерват „П. на свободата, включително Дендрариума“, територията на който е с обща площ 32,9 ха; Решение №483/28.07.2011 г. на СОС, с което е дадено съгласие да се приеме за управление част от парк „Б. градина“, изключителна държавна собственост, представляващ „Резерват на градинското и парково изкуство“, попадащ в м. „Б. градина“, Решение №615/09.08.2011 г. на МС, с което е отнето поради отпаднала нужда от МК правото на управление върху Резерват на градинско-парковото изкуство „П. на свободата, включително Дендрариума“ и е решено имота да се предостави безвъзмездно за управление от СО и сключен на основание на тези решения договор от 26.08.2011 г. между Министерство на културата и Областна администрация на област С. от една страна и Столична община от друга. Представено е искане по образец, съгласно Приложение №6 от Наредбата за О. с подробна информация, информация за инвестиционното предложение в приложение №2 към Наредбата и писмо – отговор на постъпилите становище на заинтересовани граждани и организации. Представена е и изисканата виза за проектиране, заедно със съгласувателно писмо от МК от 20.09.2020 г. В същото изрично е посочено, че становището се дава относно Виза за проектиране и Идеен инвестиционен проект за обект: „Обновяване на Б. градина – историческа част“, като същите са съгласувани.

Видно от приложения към пратката Протокол №762/03.09.2021 г. на същата дата на интернет страницата на РИОСВ – С. е осигурен обществен достъп до внесената информация за преценяване необходимостта от извършване на О. за ИП.

С писма от 02.09.2021 г. Кмета на СО и Кмета на Район „С.“ – СО са уведомени, че във връзка с разпоредбата на чл.6, ал.10, т.1 и т.2 от Наредбата за О. следва да осигурят обществен достъп до информацията по Приложение №2 към Наредбата за О. за най-малко 14 дни, след което да изпратят резултатите в РИОСВ-С.. Указанията са изпълнени, видно от изпратените писма, като видно от същите СО е оповестила информацията в периода от 13.09.2021 г. до 27.09.2021 г., в който период не са постъпили становища, възражения, мнения и др. В Район „С.“ – СО информацията е оповестена в периода от 03.09.2021 г. до 20.09.2021 г., като също не са постъпили становища, възражения, мнения и др. от заинтересовани лица или организации.

Съобщаване е извършено и от РИОСВ – С. в периода от 03.09.2021 г. до 20.09.2021 г., видно от приложения към пратката протокол, в който е отразено, че становища, възражения, мнения и др. не са постъпили.

Изискано е и на 16.09.2021 г. е постъпило становище от СРЗИ, в което е посочено, че реализацията на ИП няма да промени риска за човешкото здраве.

Изискани са и становища от Началник отдел ККФОС. Видно от представеното становище по компонент „Въздух“, на основание анализа на представената информация мотивирано е предложено да не се изготвя О. при следните условия: да се предприемат мерки за ограничаване на неорганизираните прахови емисии по време на строителните и монтажни работи, като се извършва редовно почистване и оросяване на строителната площадка. В

Старовицето по компонент „Води“ също е предложено да не се извършва О., тъй като предметът на ИП не е свързан с рискове от замърсяване на повърхностни води. Посочени са условията, които възложителят следва да спазва при осъществяване на ИП, а именно: Вземането от тръбните кладенци да започне след получаване на необходимите разрешителни от съответните компетентни органи по ЗВ, а именно БДДР; Възложителят да сключи договор с ВиК оператор за отвеждане и пречистване на отпадъчните води от обекта; възложителят да сключи договор със специализирана фирма за поддръжката и почистването на химическите тоалетни; Да не се допуска изтичане на отпадъчни води извън предвидените за това съоръжения с цел недопускане на замърсяване.

Към преписката е налично и становище по компонент биологично разнообразие и защитени територии, съгласно което е предложено също да не се извършва О.. Посочено е, че ИП не попада в границите на защитени територии по смисъла на ЗЗТ, както и в границите на защитени зони по смисъла на З.. Съгласно чл.2, ал.1, т.1 от Наредбата за ОС ИП подлежи на процедура по ОС, която предвид чл.38 от същата наредба се извършва чрез процедурата по О.. След преценка на представеното ИП и на основание чл.40, ал.3 от Наредбата за ОС, въз основа на критериите по чл.16 от същата е прието, че няма вероятност реализацията на ИП да окаже значително отрицателно въздействие върху природните местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в разположениет в близост защитени зони.

На 12.11.2021 г. е издадено оспореното в настоящото производство Решение №СО-115-ПР/2021 г. на Директора на РИОСВ – С., с което е решено да не се извършва оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение за „Обновяване на К. Б. градина – историческа част и реконструкция на съществуващата обществена тоалетна при лятната читалня на К. Б. градина“, което няма вероятност да окаже отрицателно въздействие върху местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони, с възложител Столична община, при спазване на следните условия: 1. Дейностите, свързани с водовземане от подземни води, да се извършват след издаване на необходимите разрешителни съгласно изискванията на Закона за водите; 2. Да се предприемат мерки за ограничаване на неорганизираните прахови емисии по време на строителните дейности, като се извършва редовно почистване и оросяване на строителните площадки; 3. Да не се допуска изкореняване, отсичане, кастрене или унищожаване и увреждане по друг начин на вековни дървета, обявени за защитени; 4. Дърветата, предвидени за премахване (подмяна), да бъдат предварително обследвани и ясно маркирани; 5. Преди премахване на дървесната растителност, същата да бъде проучена от специалист (зоолог, орнитолог) за наличие на гнезда на птици и/или хралупи. Проучването да бъде документирано, като при установяване на гнездене на птици или обитаване от други представители на фауната, премахването на дървесната растителност да се извърши извън размножителния период на видовете (1 март - 30 юли) и 6. Възложителят да сключи договор с ВиК оператор за отвеждането и пречистването на отпадъчните води от обекта.

Решението е съобщено на същата дата на Кмета на СО и на Кмета на Район „С.“ – СО и е обявено на таблото за обяви в сградата на РИОСВ – С. и на интернет страницата на инспекцията.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбите са процесуално допустими – подадени са от субекти с право на оспорване, което произтича от качеството им на засегната общественост по смисъла на §1, т.24 и 25 ЗООС и срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт. Същите са подадени в срок, доколкото оспореното, видно от приложените на лист 36 и 37 доказателства, е съобщено на 12.11.2021 г., а жалбите са изпратени по пощата на 26.11.2021 г.

Разгледани по същество, след проверка на административния акт съгласно чл.168 АПК, вр. чл.146 от АПК, жалбите са неоснователни.

Съдът счита, че оспореното в настоящото производство решение е издадено от материално и териториално компетентен орган, съгласно чл.93, ал.3 ЗООС, в кръга на предоставените му правомощия. Според тази разпоредба компетентен да извърши преценка на необходимостта от извършване на О. за предложения по чл. 93, ал.1, т.1-3 ЗООС е Директорът на съответната РИОСВ. Териториалната компетентност е определена с оглед реализацията на инвестиционното предложение на територията на [населено място], съответно е в обхвата на компетентността на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С..

При издаване на решението е спазена изискуемата от закона писмена форма. То съдържа всички реквизити, съгласно общата норма на чл.59, ал.2 АПК, включително фактически и правни основания за издаването му, както и съгласно специалната норма на чл.99, ал.3 ЗООС. Административният акт е подробно мотивиран с позоваване на доказателства и приложима нормативна уредба. Изложените в решението мотиви дават възможност както за извършването на съдебен контрол за законосъобразност на административния акт на посочените в чл.146 АПК основания, така и за защита правата и законните интереси на засегнатите лица. В хода на протеклото административно производство не са нарушени правата на засегнатата общественост, като са осигурени в достатъчна степен публичност и достъп до информация за ИП, съгласно предписанията на нормативните актове.

Предвид изложеното съдът намира, че не са налице основания за обявяването му за нищожно, респективно за неговата отмяна по чл.146, т.1 и т.2 АПК.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Условието и редът за извършване на преценка на необходимостта от О. са уредени детайлно в Наредбата за О.. От представените по делото подробно и последователно описани по-горе писмени доказателства се установява, че процедурата по чл. 4, ал.1 и ал.2, чл. 5, ал.1 и ал.2, и чл. 6 от НУРИОВОС е спазена и съдът не установи нарушения.

Неоснователен е доводът на оспорващите, че в случая възложителят на е информирал компетентния орган за своето ИП в най-ранния етап, съгласно

изискването на чл.4, ал.1 от Наредбата за О., аргументан с това, че информацията е подадена след като вече е било осигурено финансиране и ИП е било съгласувано в МК. Съгласно §1, т.4 от ДР на наредбата за О. най-ранния етап за писмено информирание на компетентния орган по смисъла на чл.4, ал.1 е етапът, на който е налична информация в обхвата и съдържанието по чл.4, ал.3 за определяне и провеждане на приложимата процедура по глава шеста от ЗООС. Предвид това и доколкото за да се извърши преценка за необходимостта от О., преди информирание на компетентния орган ИП следва да е изготвено, съгласувано, да е издадена виза, както в случая и същите да са съгласувани с МК. Следва да се посочи, че съгласуването с МК не е част от процедурата по О., и няма пречка да е извършено преди започване на същата. Това е така, тъй като се съгласува ИП и визата, въз основа на които се прави преценката за О..

Неоснователни са и доводите, че визата не е издадена във връзка с това ИП, както и че съгласуването не е извършено във връзка с него. Тези твърдения се опровергават от представените виза и съгласувателно писмо от МК, в които ясно е отразено, че са издадени именно във връзка с процесното ИП.

Неоснователно е и твърдението, че при провеждане на процедурата са били неясни параметрите на ИП. Такава неяснота не е констатирана от ответника, както и от останалите органи, от които са изисквани становища. Що се касае до представеното в о.с.з. на 25.05.2022 г. писмо от ответника до Кмета на СО, описаната в него информация е поискана във връзка с множество постъпили жалби и публикации с твърдения за дейности, свързани с проекта, за които не е била налична информация в инспекцията. Наличието на такива не се установи в хода на процеса.

Неоснователен е и доводът на оспорващите, че процедурата на ИП е било недопустимо, тъй като за обхвата на същото има друга текуща процедура по устройствено планиране и одобрение на ПУП. Преценката за одобряване на ИП по реда на ЗУТ не е от компетентността на ответника, който не е констатирал основания за неговата недопустимост в кръга на правомощията му.

Спазени са и нормите на чл.7 от Наредбата за О., вр. чл.93, ал.4 ЗООС. Компетентният орган е преценил необходимостта от извършване на О., като е определил степента на значимост на въздействието върху околната среда въз основа на представената от възложителя информация по критериите по чл.93, ал.4 ЗООС.

Представени са доказателства за надлежно публично оповестяване на инвестиционното предложение, с което са изпълнени нормативните изисквания, насочени към осигуряване на публичност и достъпност до информация за инвестиционното намерение в най-ранен етап, уредени чл.4 и чл.6 от Наредбата за О.. Изискани и представени са необходимите становища, подробно описани по-горе. Следователно в хода на проведеното административно производство не са допйснати нарушения от категорията на съществени, които да са основание за отмяната му по чл.146, т.3 АПК.

Относно материалната законосъобразност на оспорения акт съдът приема следното:

Оценката на плановете, програмите и инвестиционните предложения,

попадащи в обхвата на ЗООС, се извършва чрез процедурата по екологична оценка, съответно чрез процедурата по оценка на въздействието върху околната среда по реда на ЗООС и при спазване на специалните разпоредби на З. и наредбата по чл. 31а от същия закон. От друга страна, на основание чл. 92, ал. 1 от ЗООС оценка на въздействието върху околната среда задължително се извършва на: 1. инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии съгласно приложение № 1; 2. инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии с трансгранично въздействие върху околната среда съгласно приложение № 1 към чл. 2 от Конвенцията по оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст, съставена в Е. /Ф. / на 25 февруари 1991 г., ратифицирана със закон /ДВ, бр. 28 от 1995 г. / /обн., ДВ, бр. 86 от 1999 г.; попр., бр. 89 от 1999 г. /. Случаите, при които е предоставено на компетентния орган да прецени необходимостта от извършване на О. са изброени в чл.93, ал.1, т.1-4 от ЗООС. Съгласно чл.93, ал.1, т.1 от ЗООС необходимостта от извършване на О. се преценява за инвестиционни предложения съгласно Приложение № 2. В конкретния случай инвестиционното предложение се отнася до извършване на ремонтно-възстановителни дейности на част от К. Б. градина с площ от 32 ха, обхващащи зоната около Езерото с липите, североизточни периферни паркови пространства, тангираци бул. „цариградско шосе“, алпинеума, пространства около обсерваторията и плувен комплекс „М. Л.“, както и други обекти и елементи във вътрешността на така очертаната територия. По смисъла на § 1, т. 18 от ДР на ЗООС "въздействие" е всяко въздействие върху околната среда, което може да бъде причинено от реализирането на инвестиционното предложение за строителство, дейност или технология, включително върху здравето и безопасността на хората, флората, фауната, почвата, въздуха, водата, климата, ландшафта, историческите паметници и други материални ценности или взаимодействието между тези фактори. Точка 5 от посочения параграф определя "замърсяването на околната среда" като промяната на качествата ѝ вследствие на възникване и привнасяне на физически, химически или биологически фактори от естествен или антропогенен източник в страната или извън нея, независимо дали се превишават действащите в страната норми; а точка 6 - "увреждането на околната среда" като изменение на един или повече от съставлящите я компоненти, което води до влошаване качеството на живот на хората, до обедняване на биологичното разнообразие или до затруднено възстановяване на природните екосистеми.

Необходимо в случая е да се съобразят и понятията: "опасност" - вътрешно свойство на опасни вещества или физическа ситуация с възможности за нанасяне на вреда на човешкото здраве и/или на околната среда /т. 54в/; "риск" - вероятността от възникване на специфичен ефект в рамките на определен период или при определени условия /т. 54д/; "околна среда" - комплекс от естествени и антропогенни фактори и компоненти, които се намират в състояние на взаимна зависимост и влияят върху екологичното равновесие и качеството на живота, здравето на хората, културното и историческото наследство /т. 1/. ю

По смисъла на § 1, т. 12 от ДР на Закона за здравето "факторите на жизнената

среда" са: а) води, предназначени за питейно-битови нужди; б) води, предназначени за къпане; в) минерални води, предназначени за пиене или за използване за профилактични, лечебни или за хигиенни нужди; г) шум и вибрации в жилищни, обществени сгради и урбанизирани територии; д) йонизиращи лъчения в жилищните, производствените и обществените сгради; е) нейонизиращи лъчения в жилищните, производствените, обществените сгради и урбанизираните територии; ж) химични фактори и биологични агенти в обектите с обществено предназначение; з) курортни ресурси; и) въздух.

Доколкото в ЗООС не се съдържа легална дефиниция на понятието "значително въздействие", съдът намира, че такова ще бъде налице, когато се установява обективна вероятност от реализирането на инвестиционното предложение да възникнат отрицателни ефекти за екологичното равновесие и качеството на живота, здравето на хората, културното и историческото наследство. Наличието на значително въздействие може да се обоснове както от умерено кумулативно засягане на всяка от охранените ценности, така и при отделно, но явно изразено интензивно увреждане.

В случая, от приложените по делото здравни и екологични становища на компетентните ведомства, еднозначно се установява, че не е налице риск от възникване на значителни отрицателни ефекти върху релевантните по смисъла на т. 1 от ДР на ЗООС аспекти на околната среда, респ. върху факторите на жизнената среда. От друга страна процесното инвестиционно предложение не е от категорията инвестиционни предложения, за които задължително се извършва такава оценка, нито попада в нормативно предвидените изключения по чл. 93, ал. 9 ЗООС. С оглед на така установеното правилно е преценено, че процесното инвестиционно предложение попада в обхвата на т. 12, б. "д" от Приложение № 2 от ЗООС.

Съгласно разпоредбата на чл.93, ал.3 от ЗООС директорът на съответната РИОСВ преценява необходимостта от извършване на О. за всеки конкретен случай по чл.93, ал.1, т.1 от същия закон, т. е. за инвестиционни предложения съгласно Приложение № 2. Решението, с което се преценява необходимостта от О. на ИП безспорно се основава на преценка съобразно критериите, регламентирани в чл. 93, ал. 4, т. 1- т. 4 ЗООС. В тази връзка следва да се има предвид, че доколкото процесното инвестиционно предложение не е от категорията, за които задължително се извършва оценка, а дейността попада в Приложение № 2 към чл.93, ал.1, т.1 ЗООС, то в предвидената процедура административният орган има право на преценка по свое убеждение относно необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда за всеки конкретен случай, като се ръководи от посочените нормативно определени критерии, които обаче не са формулирани като задължителни условия, установени от правната норма, а насоки, които следва да бъдат обсъдени. При издаване на решение по чл. 93 от ЗООС административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, т. е. при предоставена възможност за всеки конкретен случай да прецени дали да бъде извършена О., като целесъобразността на взетото решение /правилността на преценката/ не подлежи на контрол от съда. Съгласно разпоредбата на чл.169 АПК, при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е

разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Следователно, съдебният контрол върху актове от категорията на оспорения се ограничава само до външните граници и рамки на оперативната самостоятелност, очертани от петте изисквания за законосъобразност на административните актове по чл.146 АПК и обхваща проверката дали са издадени при упражняване на правомощия в рамките на законово предоставена дискреционна власт и спазването на изискванията по чл. 4, ал.2 и чл.6 АПК. В случая, обжалваното решение е издадено в рамките на предоставената на административния орган възможност да прецени въз основа на фактически установеното необходимостта от извършването на О., като е спазена нормативната регулация. Въз основа на проверка на представената от възложителя информация и прилагането на критериите по чл. 93, ал. 4 от ЗООС, обосноваващи заключението, че от реализирането на инвестиционното намерение няма да има значително въздействие върху околната среда, настоящата съдебна инстанция намира, че законосъобразно е преценено от административния орган и е направен извод, че не следва да се извършва О.. Неоснователни са доводите на оспорващите, че не е извършена цялостна преценка относно засягане на дървесната растителност, водите и замърсяването на въздуха. Както се каза по-горе решението е да не се извършва оценка по О., но в същото изрично са посочени условията относно растителността, птиците, водите и замърсяването на въздуха, който следва да се спазват при реализиране на ИП.

Що се отнася до множеството други възражения, касаещи самото ИП, същите съдът намира за неотнормими към настоящия спор, тъй като преценката им не е била от компетентността на ответника. Същите са относими към процедиране на ИП и издаване на последващи документи по ЗУТ за реализацията му.

Предвид гореизложеното съдът счита, че оспореното решение е законосъобразен административен акт, издаден от компетентен орган, в предписаната форма, при липса на допуснати процесуални нарушения в хода на проведеното административно производство и в съответствие с относимите материалноправни норми, поради което жалбите, като неоснователни, следва да бъдат отхвърлени.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл.143, ал.4 АПК право на разноски има и заинтересованата страна, за която административният акт е благоприятен, а именно Столична община, чийто процесуален представител е направил своевременно искане за присъждане на такива. Предвид това оспорващите следва да бъде осъдени да заплатят на Столична община разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на по 100 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбите на Български национален комитет на ИКОМОС, [населено място], депозирана чрез Председателя арх. Г. С.; Сдружение за изследователски практики, депозирана чрез Председателя на УС В. С.; Граждански комитет „Спасение 2000“, депозирана чрез Председателя арх.В. Т.; Сдружение „Гражданска инициатива за обществен и релсов транспорт“, [населено място], депозирана чрез Председателя на УС Д. В.; Обединение Сдружение на софийски архитект“ към С., депозирана от Председателя на СПСДА на ССА арх. Л. Л. и от Л. Р. К. от [населено място] против Решение №СО-115-ПР/2021 г. на Директора на РИОСВ – С., с което е решено да не се извършва оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение за „Обновяване на К. Б. градина – историческа част и реконструкция на съществуващата обществена тоалетна при лятната читалня на К. Б. градина“, което няма вероятност да окаже отрицателно въздействие върху местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони, с възложител Столична община.

ОСЪЖДА Български национален комитет на ИКОМОС, [населено място]; Сдружение за изследователски практики; Граждански комитет „Спасение 2000“; Сдружение „Гражданска инициатива за обществен и релсов транспорт“, [населено място]; Обединение Сдружение на софийски архитект“ към С., и Л. К. от [населено място] да заплатат на Столична община деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: